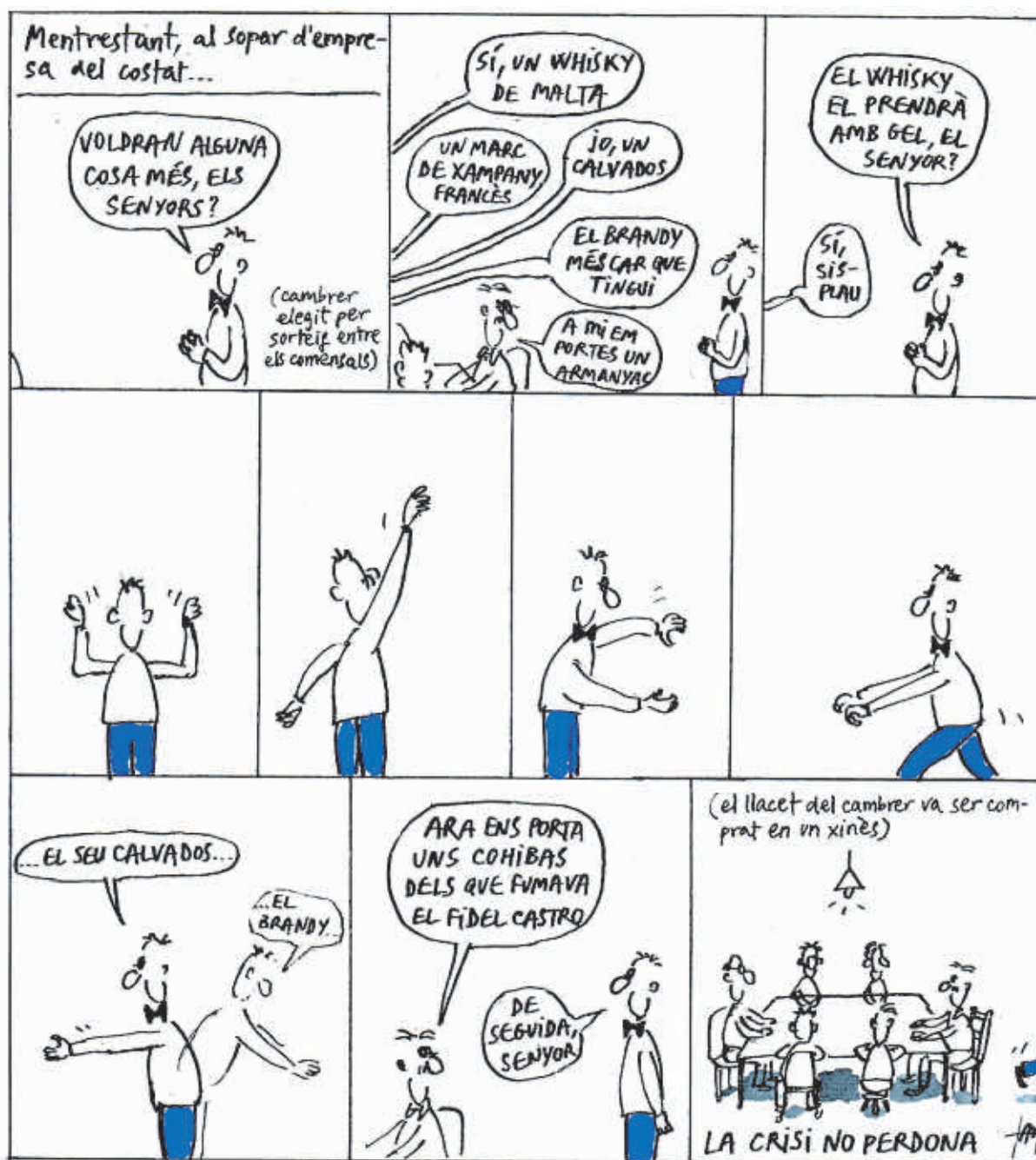

EL DIETARI D'EL MÓN'

Jordi Basté

Setmana 16: un Joel Joan autèntic i sincer, dos músics d'un talent enorme (Pablo Alborán i Juan Zelada), el descobriment d'un llibre que ha venut més en català que en castellà a tot Espanya i Boris Izaguirre, novel·lista encara recordat pel *Crónicas marcianas*.

TONI BATLLORI

DILLUNS

 Joel Joan
actor

Dec ser una bèstia rara, però a mi Joel Joan sempre m'ha caigut bé. Sempre. Aquest dilluns s'emeta l'últim capítol d'*El crac*, una sèrie mal programada per TV3 que ha tingut una acceptació de la crítica i els espectadors excel·lent. En Joel s'asseu a l'estudi i es despulla emocionalment. "Sóc un cabró", deixa anar. "No és gens fàcil viure a prop meu", continua. "He estat un narcisista", remata.

Davant David Broc, Víctor Amela i Jofre Llombart, l'actor i director sembla que se sent còmode fent una espècie de teràpia psicològica sobre el que ha deixat pel camí. "No milloraré la pregunta amb la resposta", em desmunta quan li demano si *Plats bruts* va ser més un problema que una solució. Però és evident que una de les sèries més aplaudides de TV3 el va omplir de tant èxit que li va supurar per tot arreu. Amb 44 anys, Joel Joan ha fet el millor exercici psicològic possible: el seu propi descobriment, expressant-ho sense pudor. I corregint-ho. En Joel se'n va content i diferent... I això que, incomprensiblement, TV3 no li ha demanat encara una segona temporada d'*El crac*. Triguen massa.

DIMARTS

 Boris Izaguirre
escriptor

És un camaleó. *Showman*, presentador i escriptor. Poseu-los en l'ordre que vulgueu. Aquest matí Boris Izaguirre està adormit. Aquesta nit no ha sortit per Barcelona, però sembla que la promoció del seu llibre el desgasta. Abans d'arribar, parla al passadís amb Toni Clapés, a qui coneix de la seva època de *Crónicas marcianas*. Guarda un record "maravilloso" (amb aquesta entonació que només en Boris sap fer) del seu pas per aquell espectacle en *late night* que va ser el programa de Tele 5. Diu de Xavier Sardà que és un geni, que hi parla molt telefònicament, i riu quan li explico que s'ha assegut a la mateixa cadira que cada dilluns té Sardà. M'explica, fora de micròfon, que el seu marit, en Rubén, li ha trucat aquest matí per esbronar-lo perquè, aquesta nit, al programa televisiu d'Andreu Buenafuente, movia excessivament les mans, com si encara estigués a *Crónicas marcianas*. "Massa amanerat", em diu. No sé què li he de contestar perquè, per raons d'horari, no vaig veure el programa, però en Boris és en Boris, i en Boris és com és en Boris. Ja prepara la seva pròxima novel·la escrivint al matí i, sempre, amb música de fons.

DIMECRES

 R.J. Palacio
escriptora

Ens assabentem que *Wonder* (titulada en castellà *La lección de August*), ha venut més llibres en català a Catalunya que en castellà a tot Espanya. Curiós fenomen, el d'aquesta joia per a la canalla, adolescents i adults. Ja ha venut 53.000 llibres en català i 30.000 en castellà.

Narra el primer curs a l'escola de l'August, un nen amb la síndrome de Treacher-Collins, una malaltia que et desfigura la cara. La crueltat infantil es barreja amb la sobreprotecció d'alguns pares afegida a la sensibilitat dels amics i de la família. El Sant Jordi del 2013 va començar el boom a Catalunya: escoles demanant el llibre, pares devorant-lo i nens gaudint d'aquesta tendresa literària. Aquest llibre va ser el primer de R.J. Palacio, una dissenyadora de cobertes de llibres, nascuda al barri de Queens, a Nova York. Ara n'ha publicat un *spin-off*: *El capítol del Julian*, la visió de la vida de l'August a través dels ulls del company de l'escola que li fa *bullying*. Un exercici d'empatia amb l'agressor. Ben aviat sabrem si l'autora publica més històries paral·leles al voltant de l'August. Seria una gran notícia per a la literatura en català.

DIJOUS

 Pablo Alborán
cantant

"Això es nota. Quan hi ha talent es veu en un cantant melòdic com ell", repeteix Guille Milkyway com si imités aquest matí el jurat de *Oh happy day*. Parla així de Pablo Alborán, un cantant nascut a les xarxes socials i que s'ha convertit, des de l'any 2011, en l'artista que més ha venut de tot Espanya. Milers de fans per tot Espanya i America Llatina.

I es confirma quan des de fa dies a Twitter, a Facebook, al correu electrònic del programa diversos clubs de fans (un fins i tot de França) repeteixen constantment quin dia ve a ser entrevistat (i a cantar) Alborán. Allunyat de qualsevol divisme i sobreactuació, aquest xaval malagueny entra a l'estudi amb una calma i una racionalitat impròpia d'un artista d'èxit que es mou empès per mànagers, productors i, fins i tot, personal de seguretat. És agradable, educat i simpàtic, i quan agafa la guitarra sorprèn tothom, fins i tot els que en sabem poca cosa, d'ell. Al final atén la Fundació Pequeño Deseo, dedicada a fer realitat els desitjos dels nens amb malalties cròniques. Un crac ho ha de ser. No com molts altres, que només ho semblen. Aquest ho és.

DIVENDRES

 Juan Zelada
cantant

Durant més de set anys va viure a Londres. Fa uns mesos que ha tornat a casa seva, a Madrid. Ningú no el coneixia (o molt pocs) fins fa dos anys, quan el gran Jordi Beltrán el va descobrir un diumenge a la nit escoltant la BBC Radio 2. El dijous següent, a la seva secció de música del programa, Beltrán va punxar *The blues remain* i vam quedar petrificats. Una cançó magnífica. Hi vam contactar i, de seguida que va poder, va venir de Londres a Barcelona a cantar en directe i a coneixe'ns. Va posar drets el Nadal del 2012 els oients que van omplir el Palau de la Música en l'especial de RAC1. Va venir, va tocar i ens vam emocionar. L'any passat va anunciar que se n'anava a Amèrica Llatina amb una motxilla, una càmera i la guitarra. Ja ha tornat, i al gener es publicarà el seu nou treball, anomenat *Back on track*, produït pel gran Carlos Jean. Ens porta la seva música més electrònica, amb una barreja de gèneres captats al Brasil i a l'Uruguai. Avui fa cara d'haver dormit poc. Malgrat això, ens toca dos temes en directe (amb guitarra i amb piano). Aquesta nit uns quants deuen haver gaudit del seu concert a Barcelona. Un talent.